

Good News
Centre Kenya

Stichting Good News Centre Kenya

Historie 1986-2013

's-Hertogenbosch, 2013

In vogelvlucht

Het Good News Centre Kenya (GNC) is in 1986 opgericht door Nel en Frans Suijkerbuijk, de toenmalig voorzitter van FC Den Bosch en zijn vrouw, met het doel om zuster Martin van de Assumption Zusters in Nairobi financieel bij te staan bij het helpen van de weeskinderen uit de sloppenwijk Kibagare in Nairobi.

In de eerste jaren van het initiatief werden met de bouw van een school, een keuken en slaapzalen een weeshuis opgericht met de naam “Kibagare Good News Centre” (KGNC). De namen geven al aan hoe groot de binding tussen de stichting en het weeshuis was en is gebleven. Andere sponsors uit Duitsland en de USA hielpen o.a mee met het oprichten van de St Martin’s High School voor meisjes. En zo ontstond het Kibagare Good News Centre dat vanaf 1998 bestond uit een weeshuis, een basisschool en een middelbare meisjes school. Veel van deze sponsors kwamen en trokken verder, maar de Nederlandse Stichting Good News Centre Kenya (GNC) bleef door het lokale comité van Nederlandse vrijwilligers zowel persoonlijk als financieel nauw verbonden aan het Kibagare Good News Centre (KGNC.) Het comité had de beschikking over een kantoortje binnen het KGNC en werkte nauw samen met de Assumption Sisters. In 2002 werd ook het project “Ieder kind een eigen bed” afgerond, waarbij extra slaapzalen werden gebouwd waardoor kinderen niet meer bij elkaar in een smal bedje hoefden te slapen.

Nadat het comité en het bestuur vaststelden dat de zusters veel andere sponsorgelden binnen kregen en het KGNC eigenlijk “af” was, werd in 2004 besloten de doelstelling van de Stichting aan te passen. Om de investeringen van de laatste 15 jaar te bewaken, bleef er een budget voor het onderhoud aan het weeshuis en de school, maar een groot deel van het jaarlijkse budget werd vanaf die tijd gereserveerd voor de betaling van het schoolgeld van arme middelbare scholieren uit Kibagare die van de St Martin’s Primary School afkwamen. Een middelbare schoolopleiding biedt jongeren in Kenia een echte kans om de cirkel van armoede te doorbreken. Dit onderwijs is echter duur en voor arme wezen en kinderen uit Kibagare niet op te brengen.

Zo begon het Good News Centre Kenya in 2003 een sponsorshipprogramma waarbij, afhankelijk van het budget, jaarlijks de top 10 à 15 leerlingen van de St Martin's Primary School door konden stromen naar het middelbaar onderwijs. De meisjes kregen een plek op de St Martin's High School, de jongens op vier verschillende Boys' High Schools in de regio. Deze High Schools zijn ook Boarding schools (kostscholen) en zo hebben de wezen in het programma, van hun 14de tot hun 18de jaar, voor 4 jaar, een plek om onderwijs te krijgen, te wonen en 3 maaltijden per dag te krijgen.

In 2006 is dit programma uitgebreid met een verdere mogelijkheid tot sponsoring van middelbare scholieren die hun eind diploma hebben gehaald. Goed gemotiveerde jongeren met goede cijfers kunnen een beroepsopleiding gaan volgen die past bij hun kwaliteiten en interesses. Dit kan variëren van een opleiding tot leraar basisschool, tot een opleiding in de verpleging, de boekhouding of tot een cursus in sociaal werk of in de media.

Het begin: 1985- 2000

Rond 1985 trekt zuster Martin, een Keniaanse zuster van de orde van Assumptionisten van Kenya, zich het lot aan van de sloppenwijkbewoners van Kibagare. De city council van de stad Nairobi probeert regelmatig de illegale nederzetting Kibagare te ontruimen. Dat gaat niet met zachte hand. De bewoners zijn ook niet mis: illegale drankproductie, prostitutie, onderdak voor criminelen, maar vooral ook kansarme mensen die ergens moeten wonen.

De politie komt niet graag in de wijk. Bij een van de razzias slaan mensen op de vlucht, moeders raken hun kinderen kwijt en zuster Martin trekt zich het lot van deze kinderen aan. Ze zorgt voor eten. Haar eigen orde staat niet echt te springen om daar te werken, het is te gevaarlijk. Maar zuster Martin vindt dat als de zusters het niet doen, wie wel? De eerste periode bestaat uit kleinschalige hulpverlening. Weinig andere zusters van de Assumptions voelen zich geroepen en kunnen onder zulke droeve omstandigheden werken.

In 1986 komen Nel en Frans Suijkerbuijk in Nairobi. Frans is voorzitter van F.C. Den Bosch, een voetbalclub waarvan een team meedoet aan een voetbaltoernooi in Kenya. De echtgenote van de Nederlandse ambassadeur Bodens Hosang brengt hen in contact met het project van zuster Martin. Weer thuis zijn zij vastbesloten om Zuster Martin te steunen en richten in Nederland de Stichting Good News Centre Kenya op met het doel gelden voor zuster Martin in te zamelen, die via het

inmiddels in Nairobi opgerichte comité van Nederlandse vrijwilligers zullen worden besteed. Zuster Martin begint met een klein hutje, waaruit zij maaltijden bereidt voor de weeskinderen van Kibagare. Via het bisdom worden er zusters van andere ordes geplaatst om zuster Martin te helpen. Het is moeilijk werken met de doelgroep, maar zuster Martin is ook niet makkelijk. Er is groei en er komt een Primary School bij, die voor de “eigen” weeskinderen maar ook voor de wijk Kibagare dient. Met hulp van het Good News Centre Kenya worden een keuken en slaapzalen gebouwd, maar ook toiletten, douches en een riolering wordt aangelegd. Ook een watertank en een generator worden door het GNC aangeschaft en er wordt een speelterrein aangelegd. Het GNC betaalt een verhoging voor de leerkrachten om het grote verloop tegen te gaan. Ook werd bijscholing voor leerkrachten financieel gesteund. Daarnaast werden muziekinstrumenten en schoolboeken aangeschaft. Kortom de situatie voor de kinderen verbetert enorm. In de loop van de jaren komen er meer donoren.

Tegelijkertijd met de groei ontstaat ook onduidelijkheid over alle ontwikkelingen. Inzicht in wat de bijdragen zijn is er niet of te weinig. Nog steeds is het zuster Martin die de motor is, maar het Good News Centre wordt groter en groter. Er zijn periodes dat er negatieve berichten naar buiten komen over misstanden en corruptie. (Niet zo ongewoon in Kenia.) Sommige donoren haken af maar andere blijven gewoon door gaan. Het GNC dus ook. We spreken onze bezorgdheid uit bij de Moeder Overste en zij deelt onze zorgen.

In 1995 begint de SGNC al met het sponsoren van leerlingen voor een vakopleiding zoals timmerman of kleermaker. Het management van het, ondertussen flink gegroeide, centrum moet professioneler maar het blijft een delicate kwestie. Wat te doen met zuster Martin want hoe je het ook wendt of keert: deze zuster met weinig opleiding maar met een ontzettend groot hart heeft wel iets voor elkaar gekregen. Wanneer zuster Martin in juni 1999 komt te overlijden nemen beter opgeleide zusters van de orde de leiding van het Kibagare Good News Centre over.

De latere jaren : 2000 -2010

Met de nieuwe leiding wordt het GNC verder uitgebreid: er komt een middelbare meisjes (kost)school en er worden meer slaapzalen gebouwd. Nieuwe, grote sponsoren zoals het Amerikaanse CFCA en het Duitse Kindermission gaan ook een bijdrage leveren. Het CFCA betaalt de zusters iedere maand een vast bedrag per

leerling. Hiervan worden de kosten zoals salarissen en voedsel betaald. Het GNC blijft betrokken bij verbouwingsprojecten zoals het project “Ieder kind een bed”.

De zusters gaan zich steeds onafhankelijker van het GNC opstellen en hebben hun eigen wijze van communiceren en transparantie.

Het GNC stelt vast dat het Kibagare Good News Centre, zoals gepland door zuster Martin, eigenlijk af is. In 2002 biedt het weeshuis plaats aan 500 wezen, op de basisschool zitten 920 kinderen en de middelbare school heeft 190 leerlingen. Daarnaast is er een speelveld aangelegd, er is een medische kliniek geopend en er zijn woningen voor de zusters gebouwd. Ook heeft de basisschool een bibliotheek gekregen. Wat nu? Gaan we verder op een andere plek waar nodig een school moet worden gebouwd? Het bestuur in ‘s-Hertogenbosch voelt enorme binding met het GNC in Kibagare en wil graag blijven. Bestuur en committee besluiten daarop om de doelstelling van het GNC bij te stellen.

Er wordt besloten om het tot nog toe kleine sponsorshipprogramma uit te breiden en ieder jaar 10 tot 15 leerlingen van de hoogste klas van de basisschool te selekteren voor een sponsoring programma voor de middelbare school.

Vanuit het kantoor in het GNC worden, in samenwerking met het hoofd en leraren van de St Martin’s school, scholieren geselecteerd voor ons programma.

Een nieuwe administratie wordt opgezet, scholieren dossiers worden aangelegd. De meisjes stromen door naar de St Martin’s High School, maar voor de jongens moeten scholen worden gevonden in de regio. De regels van het programma moeten worden vastgelegd, een leerlingenvolgsysteem opgezet en vele vragen moeten worden beantwoord: Betaalt GNC ook de schoolboeken? De verplichte medische keuring? Het schooluniform? De schoenen? Het jaarlijkse schoolreisje? Wie onderhoudt het contact met de scholen? Hoe controleren we de schoolresultaten? Het is duidelijk: het comité in Nairobi slaat een nieuwe richting in.

Sluiting weeshuis – 2009

Terwijl het GNC het nieuwe “student sponsoring program” opzet, blijft het bepaalde onderhoudsprojecten voor de gebouwen van de basisschool en het weeshuis betalen. Daarnaast blijft er een budget beschikbaar voor hygiëne en daarvan worden zeep en schoonmaakmiddelen gekocht. De zusters komen regelmatig met verzoeken tot steun die door het committee in Nairobi en het bestuur in ‘s-Hertogenbosch worden besproken en worden goed- of afgewezen.

Dan komt er slecht bericht: de grootste sponsor en betaler van operationele kosten van de basisschool en het weeshuis, het CFCA, besluit zich terug te trekken en de gelden niet aan de zusters, maar direct aan de familie van de leerling te geven. Het gonst van de geruchten wat de redenen zijn en we komen er niet achter, maar het resultaat is dat de zusters, voor ons zeer onverwachts, het weeshuis, dat grotendeels is opgebouwd met ons geld uit Den Bosch, sluiten.

De zusters, maar ook het GNC kunnen de operationele kosten van het weeshuis niet opbrengen en de weeskinderen worden in een andere tehuis geplaatst. Vele “weeskinderen” bleken naar Keniaanse begrippen geen wees te zijn want zij hebben veelal een tante, oom of oma waar zij terecht konden. Uiteindelijk werden slechts 15 ‘echte’ wezen in andere weeshuizen opgevangen.

De sluiting van ‘ons’ weeshuis komt hard aan bij het bestuur in ‘s-Hertogenbosch.

De stand van zaken sinds 2010 tot heden

Bij het GNC is de nadruk komen liggen op de studenten sponsoring. Het comité in Nairobi heeft een programma opgezet met richtlijnen voor selectie, controle en begeleiding van zowel middelbare scholieren als studenten. “Onze” studenten weten ons kantoor in GNC te vinden voor vragen en problemen. Het programma is uitgebreid met een mogelijkheid tot verdere sponsoring. Degenen met goede cijfers kunnen na hun middelbare school een beroepsopleiding gaan volgen. Dit kan variëren van een opleiding tot leraar basisschool tot een opleiding in de verpleging, de boekhouding of tot een cursus in sociaal werk of in de media. In 2011 sponsort de Stichting Good News Centre Kenya totaal 92 studenten, waarvan 57 middelbare scholieren en 35 MBO/HBO studenten.

(21 meisjes zitten op de St Martins Girls High School en de 36 jongens gaan naar Kanunga, Githiga, Milele en Dagoretti Boys High School.)

In het Kibagare Good News Centre is ook veel veranderd. Allereerst kampt de St Martin’s basisschool met het probleem van structurele financiële tekorten.

Deze zijn gedeeltelijk veroorzaakt doordat de CFCA zich heeft teruggetrokken.

Daarnaast is het basisonderwijs in Kenia al een aantal jaren gratis. Maar de St Martin’s school is een privé school en krijgt geen hulp van de overheid en vraagt daarom schoolgeld. Veel ouders uit de wijk Kibagare hebben de toelage van het CFCA aangenomen en hun kind naar een gratis State School gestuurd. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het aantal leerlingen op de basisschool van 920 leerlingen in 2009, in 2011 daalde naar het huidige leerlingenaantal van ca. 500.

In 2009 en 2010 heeft het GNC de zusters financieel geholpen (resp. 10.000 en 24.000 euro) zodat de basisschool open kon blijven, op voorwaarde dat zij andere vormen van steun zouden zoeken. Dit is niet gebeurd en in 2011 is besloten deze steun stop te zetten. Het comité en het bestuur van het GNC zijn het erover eens dat het weinig zin heeft ieder jaar geld in een basisschool te pompen als basisschoolonderwijs op andere scholen gratis door de overheid wordt aangeboden. De lange termijn visie voor de basisschool is voor ons niet helder, maar de zusters proberen de school overeind te houden.

De St Martin's middelbare meisjes school was een 'one stream' privé school die ook te kampen had met geldgebrek. (In Kenia zijn alle middelbare scholen privé.) De oplossing lag volgens de zusters in het uitbreiden van het aantal leerlingen en de daarbij behorende extra inkomsten. Bij navraag bij externe onderwijs specialisten bleek deze oplossing juist. Met onze financiële, eenmalige steun van euro 18.000, is de school in januari 2011 uitgebreid tot een "two stream" high school. (Twee klassen per jaar.) Voor de benodigde extra slaappleaatsen zijn een aantal slaapzalen van het in 2010 gesloten weeshuis gerenoveerd.

De school had tot januari 2011 een capaciteit van 180 scholieren. Die is nu verdubbeld tot 360. In augustus 2011 heeft de school al 250 leerlingen. In 2012, 2013 en 2014 komen daar ieder schooljaar ongeveer 40 "brugklassers" bij. Er zijn aanzienlijke besparingen omdat de vaste kosten nauwelijks zijn toegenomen, zodat de school zichzelf financieel kan bedruipen. Het GNC ziet deze eenmalige investering van ongeveer euro 18.000 als een bijzonder waardevolle die zijn vruchten zal blijven afwerpen.

Organisatie Assumption Sisters

Moeder Overste, Sr Christine werkt vanuit een kantoor in het zusterhuis in Nairobi. De zusters krijgen een school, weeshuis of ziekenhuis toegewezen en worden geacht zelfstandig te opereren met weinig steun van de organisatie. De directrice van het Kibagare Good News Centre is Sr Leah Wambui. Zij is verantwoordelijk voor de St Martin's basisschool. Daarnaast is Sr Damiana het hoofd van de St Martin's high school. De communicatie en samenwerking met de zusters vraagt continue aandacht van het comité in het belang van de kinderen.